

FOR THE LOVE OF G-D – REDISCOVERING AHAVAT HASHEM IN THE MONTH OF ELUL

יש מקומות שנוהגין להשכים מראש חדש אלול כי בראש חדש אלול עלה משה להר פעם
שלישית לקבל לוחות שניות והתפלל בהם על ישראל ונתקבלה תפלתו ונתנו לו הלוחות
וירד ביה"כ ונקבע יום מחילה וסליחה לדורות. והדרשנים אומרים סמך לדבר אני לדודי
דודי לי ר"ת אלול
Abudraham

2) Anyone who serves out of love and occupies himself with Torah and mitzvot and follows the ways of wisdom should not do so for any earthly reason[s] or out of fear of the curses or to receive the blessings, but should fulfil the truth because it is the truth. Out of this he will receive goodness. This level is a very high one, and not every wise person attains it. This is the level of Abraham the Patriarch, whom God called His 'friend', for the reason that he served God solely out of love. This is a level which God commanded, via Moses, us [to attain], as it is written, "And you shall love the Lord your God". Once a person loves God appropriately, he will fulfil the commandments out of love.

3) What is appropriate love? This is an extremely strong and profound love of God, so that one's soul is committed to the love of God and that one will be so preoccupied with it that one will appear to be lovesick, in which one's mind is perpetually occupied at all times with a particular woman. Apart from this, one's love of God has to be absolute and continuous, as we have been commanded: "...with all your heart and with all your soul"². Solomon said by way of example, "For I am sick with love". The entire Song Of Songs is exemplary of this concept [of the love of God].

6) It is a known matter that the love of God is not permanent in a man's heart until he attunes himself to it appropriately, as we have been commanded, "...and with all your heart and with all your soul". One loves God only as one thinks fit, and one's love should be according to one's temperament, i.e. the extent of one's love should be as one sees fit. Therefore, one has to discipline oneself to understand the wisdom and reasonings to the full extent of one's abilities to do so, as explained in the Laws of The Basic Principles of The Torah.

העובד מאהבה עוסק בתורה ובמצוות והולך
בנתיבות החכמה לא מפני דבר בעולם ולא
מפני יראת הרעה ולא כדי לירש הטובה אלא
עושה האמת מפני שהוא אמת וסוף הטובה
לבא בגללה. ומעלה זו היא מעלה גדולה מאד
ואין כל חכם זוכה לה. והיא מעלת אברהם
אבינו שקראו הקב"ה אוהבו לפי שלא עבד
אלא מאהבה והיא המעלה שצונו בה הקב"ה
על ידי משה שנאמר ואהבת את ה' אלהיך,
ובזמן שיאהוב אדם את ה' אהבה הראויה מיד
יעשה כל המצוות מאהבה

וכיצד היא האהבה הראויה הוא שיאהב את ה'
אהבה גדולה יתירה עזה מאוד עד שתהא נפשו
קשורה באהבת ה' ונמצא שוגה בה תמיד כאלו
חולה חולי האהבה שאין דעתו פנויה מאהבת
אותה אשה והוא שוגה בה תמיד בין בשבתו
בין בקומו בין בשעה שהוא אוכל ושותה. יתר
מזה תהיה אהבת ה' בלב אוהביו שוגים בה
תמיד כמו שצונו בכל לבבך ובכל נפשך. והוא
ששלמה אמר דרך משל כי חולת אהבה אני.
וכל שיר השירים משל הוא לענין זה

דבר ידוע וברור שאין אהבת הקב"ה נקשרת
בלבו של אדם עד שישגה בה תמיד כראוי
ויעזוב כל מה שבעולם חוץ ממנה. כמו שצוה
ואמר בכל לבבך ובכל נפשך. אינו אוהב הקב"ה
אלא בדעת שידעוהו. ועל פי הדעה תהיה
האהבה אם מעט מעט ואם הרבה הרבה.
לפיכך צריך האדם ליחד עצמו להבין ולהשכיל
בחכמות ותבונות המודיעים לו את קונו כפי
כח שיש באדם להבין ולהשיג כמו שבארנו
בהלכות יסודי התורה

Rambam, Hilchot Teshuvah 10

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד
וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֶנְכִּי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לִבְבְּךָ

Hear, O Israel: The Lord is our God; the Lord is one.
And you shall love the Lord, your God, with all your heart and with
all your soul, and with all your means
And these words, which I command you this day, shall be upon
your heart.

והיו הדברים - מהו האהבה והיו הדברים האלה שמתוך כך אתה מכיר בהקב"ה ומתדבק
בדרכיו

And these words... shall be: What is this "love" [referred to in the previous
verse]? It is that these words [the mitzvot] shall be upon your heart, and through
this, you will come to recognize the Holy One, blessed be He, and will
[consequently] cling to His ways.

Devarim 6, 4-6 and Rashi 6,6

The third Mitzvah is that we are commanded to
love Him. That means that we should contemplate
and understand His Mitzvot and His deeds until
we apprehend Him and we experience the ultimate
enjoyment in His apprehension. This is the
obligatory love.

In Sifre we read: From the words, "you should
love Hashem your God" I would not know how
one loves God. We are therefore taught, "these
words I command you today should be on your
heart] because that is the way to know the One
who said the world should come into being. The
Rabbis thus taught that through contemplation,
apprehension is confirmed which brings
enjoyment which automatically leads to love.

והמצוה השלישית היא שצונו לאהבו
יתעלה וזה שנתבונן ונשכיל מצותיו
ופעולותיו עד שנשיגהו ונתענג בהשגתו
תכלית התענוג וזאת היא האהבה
המחוייבת.

ולשון סיפרי (פי שמע) לפי שנאמר
ואהבת את יי' אלהיך איני יודע כיצד
אוהב את המקום תלמוד לומר והיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום
על לבבך שמתוך כך אתה מכיר את מי
שאמר והיה העולם. הנה כבר בארו לך
כי בהשתכלות תתאמת לך ההשגה
ויגיע התענוג ותבא האהבה בהכרח

Rambam, Sefer HaMitzvot,
Positive Commandments 3

What is the path [to attain] love and fear of Him? When a person contemplates His wondrous and great deeds and creations and appreciates His infinite wisdom that surpasses all comparison, he will immediately love, praise, and glorify [Him], yearning with tremendous desire to know [God's] great name, as David stated: "My soul thirsts for the Lord, for the living God" [Psalms 42:3].

היאך היא הדרך לאהבתו ויראתו
בשעה שיתבונן האדם במעשיו
וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה
מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ מיד
הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה
תאוה גדולה לידע השם הגדול כמו
שאמר דוד צמאה נפשי לאלהים לאל
חי
Rambam Hilchot Yesodei Torah 2,2

The average man is expected to observe all the actional commandments – the Halakha – in all their details. These actions, plus the summary of otherwise profound philosophical ideas concerning God that the Torah offers ever so briefly, are enough to give this average person the wherewithal to conduct his life in an orderly, moral, and civilized manner and with an awareness of the basic ideas that distinguish Judaism. The mitzvot will guide him and her onto the right path, consistent with such a person's intellectual capacity. The elite, however, whose curiosity and intellectual ability raise them beyond the ordinary, are expected to strive for a far higher standard, much beyond the limits set by the Torah for the masses. Such a person must aspire to understand the most refined conceptions of the Deity and His attributes

Rabbi Dr Norman Lamm

ט. כשהדברים הללו נקלטים בנפש מתבהר לפנינו כי דברי
הרמב"ם בדרכה של מצות אהבת השם, ודברי הספרי בדרכה של
מצוה זו, עוסקים הם בשני מקומות נפרדים במהלך עבודת השם.
כי שאלתו של הרמב"ם, מה היא הדרך לאהבתו? – אין פירושה
אלא כך: מה היא הדרך אשר על ידה ישיג השכל את מדת
האהבה בלב, וכאח על זה התשובה כי התבוננות ד, מה רבו
מעשיך" היא הכלי לכך. אבל שאלת חז"ל בספרי, באיזה צד אהבים
את המקום? פירושה היא: מה היא הדרך להדליק את אור התענוג
בנפש באופן אשר השכל יתענג בהתבוננות זו, ועל זה באה התשובה
שזה הוא רק על ידה של מסירת עצמו ונתינת עצמו לעמלה של
תורה, ת"ל וחיי הדברים האלה על לבבך ונוסד".

Pachad Yitzchak, Shavuot P.94

Our Sages also said that this mitzvah includes calling out to all mankind to serve G d (exalted be He) and to believe in Him. This is because when you love a person, for example, you praise him and call out to others to draw close to him. So too, if you truly love G d — through your understanding and realization of His true existence — you will certainly spread this true knowledge that you know to the ignorant and the foolish. We see that this mitzvah includes spreading love for G d to others from] the Sifri: " 'You shall love G d,' i.e. make Him beloved among the creatures as your father Avraham did, as it is written, 'The souls that he made in Charan

וכבר אמרו שמצוה זו כוללת גם כן שנדרוש ונקרא האנשים כולם לעבודתו יתעלה ולהאמין בו. וזה כי כשתאהב אדם תשים לבך עליו ותשבחהו ותבקש האנשים לאהוב אותו. וזה על צד המשל כן כשתאהב האל באמת כמה שהגיעה לך מהשגת אמיתתו הנה אתה בלא ספק תדרוש ותקרא הכופרים והסכלים לידיעת האמת אשר ידעת אותה. ולשון סיפרי (שם) ואהבת את יי וכו' אהבהו על הבריות כאברהם אביך שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן

Rambam, Sefer HaMitzvot,
Positive Commandments 3

7) From where is it known that even in life-threatening situations these three sins may not be committed? It is written, "You shall love the Lord your God with all your heart, with all your soul and with all your might" - this applies even if God is about to take one's soul.

ומנין שאפילו במקום סכנת נפשות אין עוברין על אחת משלש עבירות אלו שנאמר ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך אפילו הוא נוטל את נפשך

Rambam Hilchot Yesodei Torah 5

And you shall love [the Lord]: Perform His commandments out of love. The one who acts out of love cannot be compared to the one who acts out of fear. If one serves his master out of fear, when the master sets a great burden upon him, this servant will leave him and go away.

ואהבת - עשה דבריו מאהבה אינו דומה עושה מאהבה לעושה מיראה העושה אצל רבו מיראה כשהוא מטריח עליו מניחו והולך לו

Rashi Devarim 6,5

1 And the LORD spoke unto Moses: 'Depart, go up hence, thou and the people that thou hast brought up out of the land of Egypt, unto the land of which I swore unto Abraham, to Isaac, and to Jacob, saying: Unto thy seed will I give it- 2 and I will send an angel before thee; and I will drive out the Canaanite, the Amorite, and the Hittite, and the Perizzite, the Hivite, and the Jebusite-- 3 unto a land flowing with milk and honey; for I will not go up in the midst of thee; for thou art a stiffnecked people; lest I consume thee in the way.' 4 And when the people heard these evil tidings, they mourned; and no man did put on him his ornaments.

1 And the LORD said unto Moses: 'Hew thee two tables of stone like unto the first; and I will write upon the tables the words that were on the first tables, which thou didst break. 2 And be ready by the morning, and come up in the morning unto mount Sinai, and present thyself there to Me on the top of the mount. 3 And no man shall come up with thee, neither let any man be seen throughout all the mount; neither let the flocks nor herds feed before that mount.' 4 And he hewed two tables of stone like unto the first; and Moses rose up early in the morning, and went up unto mount Sinai, as the LORD had commanded him, and took in his hand two tables of stone. 5 And the LORD descended in the cloud, and stood with him there, and proclaimed the name of the LORD. 6 And the LORD passed by before him, and proclaimed: 'The LORD, the LORD, God, merciful and gracious, long-suffering, and abundant in goodness and truth; 7 keeping mercy unto the thousandth generation, forgiving iniquity and transgression and sin; and that will by no means clear the guilty; visiting the iniquity of the fathers upon the children, and upon the children's children, unto the third and unto the fourth generation.' 8 And Moses made haste, and bowed his head toward the earth, and worshipped. 9 And he said: 'If now I have found grace in Thy sight, O Lord, let the Lord, I pray Thee, go in the midst of us; for it is a stiffnecked people; and pardon our iniquity and our sin, and take us for Thine inheritance.' 10 And He said: 'Behold, I make a covenant; before all thy people I will do marvels, such as have not been wrought in all the earth, nor in any nation; and all the people among which thou art shall see the work of the LORD that I am about to do with thee, that it is tremendous

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, לֵאמֹר: קֵץ עָלֶיךָ מִזֶּה--
אֶתְּהָ וְהָעָם, אֲשֶׁר הֵעֵלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר: וְלִיְצָחָק וְלִיְעֻקֵּב לֵאמֹר, לְזֶרַעְךָ, אֶתְנַנָּה.
ב וְשִׁלַּחְתִּי לְפָנֶיךָ, מַלְאָךְ; וְגֵרְשִׁיתִי, אֶת-
הַכְּנַעֲנִי הָאֹמְרִי, וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי, הַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי. ג אֶל-אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב, וְדָבָשׁ:
כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ, כִּי עַם-קָשֶׁה-עָרָף
אֶתְּהָ--פֶּן-אֶכְלָךְ, בַּדֶּרֶךְ. ד וַיִּשְׁמַע הָעָם,
אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה--וַיִּתְאַבְּלוּ; וְלֹא-
שָׁתוּ אִישׁ עֲדָיו, עָלָיו

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, פָּסֵל-לְךָ שְׁנֵי א-
לֹת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים; וְכָתַבְתִּי, עַל-
הָלֹחַת, אֶת-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר הָיוּ עַל-
וְהָיָה ב. הָלֹחַת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ
נָכוֹן, לִבְקָר; וְעָלִיתָ בְּבֹקֶר אֶל-הָר סִינַי,
וְאִישׁ ג. וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל-רֹאשׁ הָהָר
לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךְ, וְגַם-אִישׁ אֶל-יִרְאָה בְּכָל-
הָהָר; גַּם-הַצֹּאֵן וְהַבְּקָר אֶל-יָרְעוּ, אֶל-
וַיִּפְסֵל שְׁנֵי-לֹחַת ד. מוֹל הָהָר הַהוּא
אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים, וַיִּשְׁכֹּם מֹשֶׁה בְּבֹקֶר
וַיַּעַל אֶל-הָר סִינַי, כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה,
אֹתוֹ; וַיִּקַּח בְּיָדוֹ, שְׁנֵי לֹחַת
וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן, וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ ה. אֲבָנִים
וַיַּעֲבֹר יְהוָה ו. שָׁם; וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה
עַל-פָּנָיו, וַיִּקְרָא, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן--אֶרֶךְ אַפִּים, וְרַב-חֶסֶד
נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים, נִשְׂא עוֹן ז. וְאֶמֶת
וּפֹשַׁע וְחַטָּאָה; וְנִקָּה, לֹא יִנָּקֶה--פִּקֹּד עוֹן
אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בְּנֵי בָנִים, עַל-
וַיִּמָּהֵר, מֹשֶׁה; ח. שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים
וַיֹּאמֶר אֶם-נָא ט. וַיִּקַּד אֶרְצָה, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
מִצָּאתַי חוֹן בְּעֵינֶיךָ, אֲדֹנָי, יְיָ-נָא אֲדֹנָי,
בְּקִרְבָּנוּ: כִּי עַם-קָשֶׁה-עָרָף הוּא, וְסִלַּחְתָּ
וַיֹּאמֶר, י. לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ
הִנֵּה אֲנֹכִי כֹרֵת בְּרִית, נֶגֶד כָּל-עַמָּךְ
אֶעֱשֶׂה נִפְלְאוֹת, אֲשֶׁר לֹא-נִבְרְאוּ בְּכָל-
הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם; וְרָאָה כָל-הָעָם
אֲשֶׁר-אֶתְּהָ בְּקִרְבּוֹ אֶת-מַעֲשֵׂה יְהוָה, כִּי-
נוֹרָא הוּא, אֲשֶׁר אֲנִי, עֹשֶׂה עִמָּךְ

Shemot 33, 1-4 and 34, 1-10